

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Szakirodalmi pályázat

Az Országos Erdészeti Egyesület Elnöksége elő kívánja segíteni az erdőgazdálkodás fejlesztésében legfontosabb kérdések irodalmi feldolgozását. Ennek érdekében az 1959. évben

pályázatot hirdet

az alábbi témakörökben, és megadott határidőkben, tanulmányok írására:

1. a termelőhely- és az erdőtipológia gyakorlati alkalmazása — 1959. március hó végéig;
2. az erdőnevelés elméleti és gyakorlati kérdései — 1959. június hó végéig;
3. az erdőhasználat fejlesztése — 1959. szeptember hó végéig.

A tanulmányok másfélsoros gépírásban, a szükséges mellékletekkel, illusztrációkkal együtt lehetőleg ne haladják meg a 48 oldalt. A pályázat feligés, a tanulmányon a szerzőt feltüntetni nem szabad, azt csak a pályázathoz csatolt zárt borítékban kell közölni. A pályázatokat zárt borítékban legkésőbb a fent megadott határidőig kell az Egyesület Elnökségéhez (Budapest, V., Szabadság tér 17. sz. Technika Háza) eljuttatni. A pályázatokat az Elnökség által témakörönként külön-külön összeállítandó szakbizottság fogja elbíralni és az Elnökség a szakbizottságok javaslatai alapján az erdőgazdálkodás fejlesztése szempontjából legjelentősebb dolgozatokat pályadíjban részesíti. Kiosztásra kerül témaköröktől függetlenül:

egy I. díj — 3000 Ft értékben

két II. díj — egyenként 2000 Ft értékben és

három III. díj — egyenként 1000 Ft értékben

Az arra alkalmas tanulmányok részére az Egyesület Elnöksége megfelelő közlési lehetőségről is gondoskodik. Ezzel lehetővé válik, hogy tudósaink, erdőgazdasági szakembereink hosszabb kifejtést igénylő elgondolásaikat is megfelelő formában közreadhassák. Az Elnökség reméli, hogy ezzel a lehetőséggel nagy számban fognak élni. Budapest, 1958. december hó 18.

Az Országos Erdészeti Egyesület Elnöksége

Elnökségi ülés

Az Országos Erdészeti Egyesület elnöksége 1958. december hó 18-án rendes ülést tartott. Ezen értékelte az Egyesület elmúlt évi munkáját és kialakította a következő évi munkatervet.

A végzett munkáról Sali Emil főtitkár számolt be. Beszámolója az egyesületi élet fejlődéséről tanúskodott. Az egyesület taglétszáma az 1957. évi utolsó évnegyedi 2239 főről az 1958. évi harmadik negyedben már 2998 főre emelkedett. Egyesületi életünk kiemelkedő pontjai a nagyszerű pécsi vándorgyűlés és Kaán Károly emléksobrának Püspökladányban való felavatása volt. A központi bizottságok között legjobb munkát a szerkesztőbizottság végzett. Sikeres munkájának köszönhető, hogy az Egyesület szaklapja — AZ ERDŐ — magas színvonalon elégíti ki a szaktársadalom érdeklődését. Az elnökség ezért a lap felelős

szerkesztőjének — Keresztési Béla elvtársnak — külön elismerését fejezi ki. Az oktatási bizottság szervezésében egy év alatt nyolc továbbképző előadás folyt az évben. Az erdőfeltérési, erdőművelési, fásítási és gepésítési szakcsoportok számos szakmai kérdés tisztázásával, nagyszerű bemutatók szervezésével járultak hozzá az év folyamán erdőgazdaságunk fejlesztéséhez. Egyénileg Nyirádi Lajos elvtárs végzett igen dicséretreméltó munkát az egyesület kerekén hét és félezer kötetnyi könyvtárának rendezésével. Az elnökség külön is köszönetet mondott részére. Az év folyamán az egyesület 19 főnyi csoportja tanulmányúton vett részt a jugoszláv társegyesület meghívására és a román ASIT-tal kialakított baráti kapcsolat eredményeként 10 tagtárs járt Romániában. Ezenkívül 5 tagtársunk Bulgáriában tett látogatást, képviseltette magát az egyesület a bledi nemzetközi erdészeti

konferencián, valamint a lengyel Mérnökök és Technikusok Szövetsége által rendezett nemzetközi erdőfeltárási konferencián. Igen élénk volt az élet a vidéki csoportokban is, számos előadást, tapasztalatcserét rendeztek.

A következő évi munkaprogram kialakítása során elhatározta az elnökség, hogy az Egyesület bekapcsolódik a Magyar—Szovjet Barátsági hónap programjába, irodalmi pályázatot hirdet az 1959. évben a legfontosabb erdőgazdasági kérdések irodalmi feldolgozására, tanulmányút rendezését kezdeményezi a Szovjetunióba és a Lengyel Népköztársaságba. Az 1959. évi vándorgyűlés megrendezésére a szegedi egyesületi csoport meghívását fogadta el és határozatot hozott arra vonatkozólag, hogy a vándorgyűlés keretében, júniusban maradandó módon megörökíti Kiss Ferenc emlékét. Elhatározta az elnökség, hogy az Egyesület munkájába nagyobb mértékben igyekszik bevonni a fiatal szakemberek munkáját. A fásítások ügyének támogatására elha-

tározta, hogy „Erdők és fák barátainak köre“ szervezésével társadalmi úton összefogja az egyesületen kívül álló és a fásítás érdekében sikerrel mozgósítható erőket. A szakszervezettel közösen szervezett szakmai továbbképzés során az alábbi előadások megtartását tervezi:

Tompa Károly: a füztermelés időszzerű kérdéseiről;

Szűcs Ferenc; a romániai tanulmányútról;

Kozma László: a fagyártmánytermelés fejlesztéséről;

Tóth Béla: öntözőrendszerek és hullámterek fásításáról;

Halász Aladár: az erdőgazdaság távlati tervének irányelveiről;

Kaiser Tibor: a szocialista erdőérték-számításról;

Benedek Attila: a faimport csökkentésének lehetőségeiről.

Végül határozatot hozott az elnökség az Egyesület közgyűlésének 1959. évben való megtartása iránt.

A faipar helyzetéről és fejlesztéséről számolt be Orlov G. M. az Orosz Szovjet Föderatív Szocialista Köztársaság állami tervbizottságának elnökhelyettese. A köztársaság területén az 1959—65. évi hét éves terv teljesítése során az előregyártott épületelemek mennyiségét csaknem a háromszorosára emelik. A forgácslemez több mint százszorosára és a farostlemez termelés több mint hétszeresére emelkedik. Ennek érdekében megoldják valamennyi alapvető erdőgazdasági munkafolyamat gépesítését: bevezetik a kisegítő nélküli, csak egyetlen motorkezelő által vezérelt benzinmotoros fadöntést, a koronás szálfaiban való közelítést, az alsó rakodókon félautomata folyamatokat szerveznek a szálfa darabolására, a választékok szortírozására és a fafeldolgozásra. Különlegesen fejlesztik a cellulóz és a papíripart. A műszál alapanyagát képező viszkóz cellulóz termelést többszörösére, a bútoripar termelését csaknem háromszorosára emelik. Az 1957 óta gyártott forgácslemez ipara 1965-re 3.5 millió, a farostlemez ipar 300 millió m³-t termel. (Leszn. prom. 1958. VI. 17.)

Minden munkás szerezzen középfokú képzettséget — írja Grigorjev A. A Szovjetunióban folyó kulturális forradalom az erdő, a fa- és a papíripari dolgozók számára is lehetővé tette levelező, esti technikumok és főiskolák látogatását. A dolgozók szervezett önképzésének segítése minden üzemben állami kötelezettség. Az ifjúságot a legkülönbözőbb eszközökkel mozgósítani kell az oktatásokon való részvételre. A műszakbeosztásnak figyelembe kell vennie a dolgozó továbbtanulás miatti elfoglaltságát. A szakszervezeti és a pártaktívák nyújtsanak ehhez segítséget. (Leszn. prom. 1958 VII. 3.)

